בית משפט לענייני משפחה בקריות

תלה"מ 31041-02-19 ב' נ' נ'

לפני כבוד השופטת ליאת דהן חיון

תובעת **ת.ב ת"ז *****
ע"י ב"כ עו"ד שלומית סטורגנו

נגד

נתבע **ש.נ ת"ז *****
מרח' **** האב לא מיוצג.

פסק דין

האב (לא מיוצג) מבקש הפחתה בסכום המזונות. אך שכרו עלה והוא צמצם מבחירה באופן מהותי את זמני השהות עם הילדים. נקבע שתביעת האם התקבלה, וסכום המזונות עלה.

עניינו של פסה"ד בבקשת התובעת להגדלת דמי המזונות שנקבעו בפס"ד ובבקשת הנתבע להפחתתם.

רקע בקצרה:

1. התובעת (להלן: "**האם או התובעת**") והנתבע (להלן: "**האב או הנתבע**") נישאו זל"ז כדמו"י ביום 26.11.09 והתגרשו בגט פיטורין ביום 2.3.17. מנישואין אלה נולדו שלושה ילדים (להלן: "**הקטינים**" או "**הילדים**") לי' יליד 2009 (בן 13 שנים); ר' יליד 2012 (בן 10 שנים); ע' ילידת 2014 (בת 8 שנים). כל הילדים מעל קו הצדק. האב נישא בשנית ולו קטין בן כשנה וחצי.

2. בין הצדדים התנהלו 9 הליכים שונים ביניהם הליכי י"ס, זמני שהות ומשמורת, מזונות, ואישור הסכם.

3. **ביום 24.1.17** הגיעו הצדדים להסכם גירושין אשר קיבל תוקף של פס"ד בתיק תה"ס 38276-01-17 שם נקבעו דמי מזונות הקטינים בסך 4,000 ₪ לחודש, כמו כן חלוקת זמני השהות. אלה נקבעו עם האם לימי א', ג', ד' ושבתות לסירוגין מיום ו' בצהריים עד יום א' בבוקר; זמני השהות עם האב נקבעו לימי ב',- ו- ה', ושבתות לסירוגין מיום ו' בצהריים עד יום א' בבוקר **יפה מאוד שרשומים את זמני השהות של הילד עם כל אחד מהוריו. כך ראוי!!** חלוקה של 8/6 מלאה (כולל לינה). (להלן: "**הסכם הגירושין**").

4. לאחר מתן פס"ד התנהלו בין הצדדים 3 תביעות נוספות: תביעה לאכיפת פסק דין (תלה"מ 62699-05-17); תביעה למשמורת וצמצום זמני השהות (תלה"מ 62765-05-17) ותביעה להגדלת מזונות (תלה"מ 62622-05-17).

5. **ביום 2.10.17** ניתן תוקף של פס"ד להסכמות הצדדים אליהן הגיעו במסגרת הליכים הנ"ל, כמו גם לנספח הגירושין עליו חתמו (להלן: "**הנספח להסכם**") במסגרתו נקבע כי משמורת הקטינים תהא לאם וזמני השהות של האב עם הקטינים צומצמו ליום ב' כולל לינה, יום ה' ללא לינה וסופ"ש לסירוגין ו' עד שבת בערב צמצום בעיקר בלינות; דמי המזונות נותרו ע"ס 4,000 ₪ לחודש, וכן חויב האב במחצית מהוצאות החינוך והבריאות החריגות, כמו גם במלוא עלויות הצהרון וקייטנת חודש אוגוסט עבור הקטינים .... .

6. ביום 27.12.17 הוגשה תביעת האם לאכיפת זמני השהות (תלה"מ 56101-12-17). כלומר גם אחרי צמצום הלינות האב אינו עומד בזמני השהות שלו!! כחודש לאחר פתיחת התיק, הגיש הנתבע שתי תביעות; האחת, תביעה למשמורת משותפת (תלה"מ 71113-01-18) והשנייה, תביעה להפחתת מזונות (תלה"מ 71183-01-18). ביום 2.7.18 התקיים דיון במסגרתו נמחקה תביעת האב למשמורת משותפת ונשארה לעמוד על כנה תביעתו להפחתת מזונות.

7. נוכח תסקירי עו"ס לס"ד שהוגשו מהלך ההליכים כמו גם עמדת הנתבע בדיון מיום 27.5.19, שם טען אינו פוגש בקטינים מאחר ואין לו רכב ואינו יכול לבוא בתחבורה ציבורית מטעמים של חוסר בזמן וכסף (עמ' 12 לפרוטוקול שו' 5-4), הגישה התובעת בקשה למחיקת התביעה לאכיפת זמני השהות (תלה"מ 56101-12-17).

8. **ביום 24.7.19,** לאחר הגשת התסקיר האחרון מטעם עו"ס לס"ד (מיום 18.7.19) שם ציינה את חוסר שיתוף פעולה מצד האב בכל הקשור במפגש עם הקטינים וקיום זמני שהות כסדרם, ניתן פס"ד המורה על מחיקת התובענה, ונקבע שזמני השהות יהיו בהתאם לפס"ד מיום 24.1.17 (היינו- **משמורת משותפת**). כלומר בתאוריה חזרנו ל 8/6.

9. מכאן, נותרו להכרעתי שתי תביעות בשאלת מזונות הקטינים; תביעת האם להגדלתם (תלה"מ 31041-02-19); תביעת האב להפחתתם (תלה"מ 71183-0118).

10. ביום 11.8.19 ניתנה החלטה בבקשת התובעת לפסיקת מזונות זמניים. אותה העת גילאי הקטינים היו (10, 7 ו – 5) והתובעת השתכרה בסך של 11,379 ₪ עת האב השתכר בסך של 16,076 ₪. במסגרת ההחלטה נקבע שהנתבע ישלם לידי התובעת את מזונות הקטינים בסך של 5,250 ₪ לחודש (1,750 ₪ בעבור כל קטין), בשים לב לכך שזמני השהות אינם מתקיימים מחודש 10/18 וזאת החל מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך (02/19). עוד נקבע שהאב יישא

בתשלומים החריגים, לרבות הוצאות בריאות וחינוך כקבוע בפס"ד שניתנו בהליכים הקודמים (להלן: **"החלטת המזונות"**).

להן יפורטו עיקר תסקירי עו"ס לס"ד אשר הוגשו בתיק:

11. מתסקיר שהוגש ביום 16.9.18 עולה כשהאב סירב להגיע לפגישה; לעניין הקטינים ציינה העו"ס לס"ד ציינה כי **"ניכר כי תחושת חוסר השייכות לתא המשפחתי החדש שבנה אביהם מעורר אצלם מחשבות שמא הם לא חשובים, לא אהובים ולא רצויים."**

12. בתסקיר שהוגש ביום 16.12.18 ציינה עו"ס לס"ד שהאב אינו עונה לטלפונים ואינו יוצר כל קשר. כמו כן, ציינה שהאב לא פגש בקטינים מחודש 10/18 וכי **"ניכר כי... האב מתנהל באופן אשר מהווה פגיעה רגשית חוזרת בילדיו בכך ש"נעלם" מחייהם פעם נוספת."**

13. מהתסקיר האחרון שהוגש בתיק ביום 18.7.19 עולה חוסר שיתוף פעולה מצד האב בכל הקשור במפגש עם הקטינים וקיום זמני שהות כפי שנקבעו זה מכבר. עו"ס לס"ד ציינה שוב שהחל מחודש 10/18 לא מתקיימים זמני שהות פרט למפגשים בודדים ספונטניים ללא תיאום, בהם מגיע האב למסגרות החינוך ו/או מתחת לבית האם. כמו כן, מידי פעם מתקיימות שיחות טלפון על פי עמדת האב המובאת בתסקיר **"הוא מתאר כי הוא נמצא בקריסה כלכלית, בהישרדות יומיומית ובהחלמה אישית ועל כן אינו יכול להגיע לפגוש את ילדיו (הדגשה שלי). האב מדווח כי הוא עובד שעות רבות וכן מתגורר רחוק ועל כן אינו מצליח לעמוד בזמני השהות. לדבריו הוא עושה מאמצים לבוא לבקרם כשיכול ואין לו שום יכולת להתחייב למשהו מעבר לכך."** עוד העו"ס **"בפגישה עם האב הוא שלל כל הצעה שהועלתה... לדבריו אינו יכול להגיע, אף לא פעם אחת בשבוע... העלתה העו"ס הח"מ הצעה לבחון אפשרות לקיים זמני שהות בסופי שבוע (מכיוון והאב עובד שעות רבות במהלך השבוע), האב סרב גם לחלופה זו בטענה שגר רחוק וזה זמן המנוחה היחיד שלו."**

להלן עיקר טענות הצדדים בתביעות המונחות לפניי:

טענות התובעת:

14. הנתבע אינו עומד בזמני השהות וכמעט ואינו פוגש בקטינים, לבטח שלא בחגים, שבתות, חופשות סגרים ובידודי קורונה. במקרה הטוב הנתבע לוקח את הקטינים פעם אחת באמצע שבוע למפגש קצר בן שעתיים ואף ישנם שבועות שלמים שאינו פוגש בהם. כמו כן, אחת למספר חודשים לוקח האב את הקטינים לבלות עמו בסופ"ש ואז הם לנים בבית הוריו, והוא מחזיר אותם לביתה כבר בשבת בצהריים. בנוסף, הנתבע אינו נושא בעלות הצהרונים והקייטנות וגם תשלומים אלה נופלים על כתפיה.

15. במסגרת הסכם הגירושין ובנספח להסכם, הסכימה להגיע לפשרה וויתרה על זכויותיה לטובת שקט ושלווה עבורה ועבור הקטינים, ובכלל זה על כתובתה ותוספת הכתובה, הרכב המשותף ומחצית מזכויותיו הסוציאליות של הנתבע, כך שאף בימה"ש העלה תהיותיו לעניין זה במסגרת הדיון לאישור ההסכם (ומפנה לפרוטוקול מיום 24.1.17). בתצהירה מציינת, למען ההגינות, שכנגד ויתורה על הרכב, רכש עבורה הנתבע רכב ושילם 24,000 ₪ (סעיף 38 לתצהירה). וחרף ויתוריה וקיומו של ההסכם, בחר הנתבע להתנער ממחויבויותיו כלפי הקטינים עד כדי שנקטה בהליך לאכיפת זמני השהות, ואשר נמחק בהיעדר רצונו לקיים זמני שהות (מפנה להחלטה מיום 24.7.19 בתלה"מ 56101-12-17).

16. הנתבע מנסה להלך עליה אימים ולהובילה להוצאות מיותרות באמצעות 2 תביעות שהגיש, תוך שעושה שימוש ציני ונלוז בהליכי המשפט, ופוגע בצרכיהם הפיזיים והנפשיים של הקטינים, שעה שאינו מקיים את החלטות בימ"ש לעניין זמני השהות, ובעזות מצח מבקש את הפחתת המזונות. לגרסתה, לצורך התמודדותה עם ההשלכות הקשורות בהתנהלות הנתבע, שכרה מטפלת וזו שוהה עם הקטינים בשעות בהן האב אמור לשהות עמם. כך גם זמני השהות המצומצמים שנקבעו ביום 2.7.18 לא קיומו כסדרם, והנתבע לא ביקש להרחיבם. מכך ניתן לראות שלא היה בכוונתו לעשות כן מעולם, מבלי להפנים את הפגיעה בילדיו.

17. בתצהירה גרסה שלו היה הנתבע לוקח את הקטינים ללינה של לפחות 6 ימים **בחודש** כפי שהתחייב בנספח להסכם הגירושין, הייתה משלמת למטפלת מחצית מהסכום. מכאן על הנתבע לשאת בסך של 1,750 ₪ בעבור הוצאות המטפלת בימים בהם אינם לנים אצלו. את סכום המזונות והוצאות החינוך של הקטינים אומדת בסך של 8,430 ₪; את הוצאות המדור בסך 3,477 ₪, ואת הוצאות המטפלת בסך 3,500 ₪. **מטורף!! חבל שאין הוצאות על כך!** מכאן סבורה שיש לחייב את הנתבע במזונות הקטינים בסך 15,407 ₪. ☺

18. לא ניתן להחיל את הלכת בע"מ 919/15 למקרה שלפנינו, כפי שעשה נתבע, מאחר ופוגש בקטינים במתכונת מצומצמת, ומשכורתו גבוהה לאין שיעור משלה, תוך שהיא נושאת בנטל גידול הקטינים לבדה וקורסת תחת העומס. כמו כן, על פי התלושים שצירף לחודשים 04/20-04/21, "שכר הנטו" לו טוען, כ*** ב**** (בסעיף 13 לסיכומיו), אינו 10,951 ₪ אלא 21,000 ₪ בממוצע, וזאת מבלי להתחשב בשכרה של אשתו העומד ע"ס 6,500 ₪. יוצא שלנתבע היכולת לעמוד בדמי המזונות, אף לאחר הרחבת משפחתו לפי החלטה מיום 11.8.19, וזאת תוך שיש להבטיח את רמת החיים לה הורגלו הקטינים.

19. מאז מתן ההחלטה להגדלת המזונות זמניים לסך של 5,250 ₪, משכורתה פחתה נוכח מעברה למשרת אם בשל היעדר שהות האב בחיי הקטינים, ומשתכרת סך של 7,500 ₪ במקום 9,800 ₪

כפי שהשתכרה במועד החלטת המזונות (לטענתה מבי לחשב דמי הבראה ודמי התמדה חצי שנתי). כמו כן, החל משנת 2018 אינה זכאית לסיוע בשכ"ד לו הייתה זכאית, בסך 1,167 ₪.

20. הנתבע אינו פורש את מלוא האסמכתאות להצגת התמונה הכלכלית המלאה בעניינו, כך למשל בנוגע להשתכרות אשתו. בנוסף, לא הוכיח כל שינוי נסיבות מהותי שלא ניתן היה לצפות במעמד ההסכם ואשר יש בו בכדי להקים עילה להפחתת המזונות. כמו כן, ההסכם שנחתם בין הצדדים כולל מארג הסכמות והסדרים תוך בחינה אובייקטיבית ודקדקנית של צרכי הקטינים, והסכום שנקבע עבור דמי מזונותיהם אינו חורג מהנהוג והמקובל בפסיקה, קל וחומר במתכונת מצומצמת של זמני שהות. יתרה מכך, בחלוף 5.5 שנים מחתימת ההסכם, מצבו הכלכלי של הנתבע השתפר, ומנגד מצבה הורע.

21. מכל האמור עותרת לקבל את תביעתה ולדחות את תביעת הנתבע.

<u>טענות הנתבע:</u>

22. דמי המזונות שנקבעו בהחלטה מיום 11.8.19, הינם בהתבסס על משמורת משותפת, אלא שזו מעולם לא נקבעה בין הצדדים, ובהסכם נקבעו זמני השהות יומיים באמצ"ש, פעם עם לינה ופעם בלי, ובנספח להסכם, הופחתו הימים בהם לנים הקטינים לפעם בשבוע, תוך הותרת סכום המזונות ע"ס 4,000 ₪. לדידו, מלכתחילה, דמי המזונות לא תאמו את זמני השהות המקוריים שנכתבו בסעיף 4 להסכם מיום 24.1.17, תוך שאינו כופר בעובדה שאינו עומד בזמני השהות שנקבעו . בתצהיר עדותו הוסיף שהסנקציות אותן מפעילה התובעת כנגדו במסגרת הליכי הגבייה, גורמות לו לחוסר רצון ויכולת להיות בקשר עם הילדים.

23. הקטינה ע' כעת מעל גיל 6 ועפ"י הפסיקה בבע"מ 919/15, על הצדדים לזון אותה באופן שווה. לכן עותר להפחית את סכום המזונות בהתאם לגילה. לטעמו, יש לבדוק את המקרה דנן עפ"י ארבעת הפרמטרים שקבע כבוד השופט שוחט בעמ"ש 14612-10-16 **פ.ב נ' א.ב** מיום 20.12.17 ולאזן ביניהם באופן ראוי, מאחר ולא הובאו בחשבון בהחלטת המזונות מיום 11.8.19. כן לטענתו, בבע"מ 919/15 נקבע שאין קשר לחלוקת זמני השהות עם הקטינים, גם אם מתקיימת משמורת משותפת וגם אם לאו. **משפטית האב צודק!**

24. לעניין זמני השהות טוען שאלה מתקיימים פעם אחת באמצע השבוע, בשעות 15:00 – 20:00, ואחת לחודש בסופ"ש (שישי-שבת) , וזאת מאחר ואינו יכול לשאת בהוצאות הדלק. **אם כל הנטל על האם, מבחירה של האב, אז שהאב ישלם!!** עוד גורס שנושא בתשלום מזונות ע"ס 5,250 ₪, בהחזרי הלוואות בהתאם להסכמות מיום 24.1.17 והמסתכמים בסך 5,500 ₪ בחודש וכן בעלויות הגן של בנו. הוצאות אלה מסתכמות בסך של 14,085 ₪ בחודש, ללא כולל השתתפותו בהוצאות החריגות של הקטינים. מכאן, כלל הוצאותיו מגיעות לכדי שכרו, שהינו

10,951 ₪ במוצע (לא כולל בונוסים חד פעמיים), ולא נותר לו כסף למחייתו ולפרנסת משפחתו החדשה; יוער שבתצהירו גרס שנושא בהחזרי הלוואות בסך 7000 ₪ כמו גם שהאם רשמה את הקטינים לצהרון הגן בכדי להקשות עליו כלכלית. נוכח האמור, לדבריו, קורס כלכלית, ומכאן, על בית המשפט לבחון החלטתו ולהידרש לפרמטרים שלא נבחנו בהחלטת המזונות ובכל זה שנולד לו קטין נוסף, כמו גם לערוך חישוב אריתמטי גרידא, ולבדוק כמה כסף יוותר בכיסם של ההורים לאחר תשלום המזונות (מפנה לתלה"מ 49131-01-20). כן יש לקחת בחשבון בבחינת גובה דמי המזונות הראויים את קצבת הילדים ע"ס 540 ₪ **צודק האב!** אותה מקבלת התובעת כמו גם לזכאותה לקבל סכומים כוללים בסך 2,400 ₪ בהיותה חד הורית, באופן שמעמיד את סכום המזונות המתקבלים בידיה לסך של 6,000 ₪ לפחות.

<u>המתווה דיוני:</u>

ביום 18.5.21 ניתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים לסילוק המחלוקת במתווה דיוני ולפיו יוגשו סיכומים מטעם הצדדים בתביעות דנן והתיקים יוכרעו על סמך החומר המונח בפני בית משפט, ללא שמיעת ראיות.

<u>דיון והכרעה:</u>

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, הגעתי לכלל מסקנה שדין התביעה להפחתת המזונות להידחות ודין התביעה להגדלה להתקבל בחלקה. ואנמק: **יפה! האב מסתפק בזמני שהות מאוד מצומצמים וראוי שישלם לאם מזונות בהתאם. כל השאלה היא כמה.**

<u>המתווה הנורמטיבי:</u>

25. סעיף 13(א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט – 1959 (להלן: "החוק"), קובע:
"**בית המשפט רשאי לשנות את אשר נקבע בהסכם, בויתור ובפסק-דין, אם ראה לעשות כן על סמך נסיבות שנודעו למבקש או שנשתנו אחרי ההסכם, הויתור או פסק-הדין**".

26. לא אחת נפסק, כי פסק דין למזונות, ובמיוחד פסק דין שניתן בהסכמת הצדדים, צופה מטבעו פני עתיד, כך שרק שינוי משמעותי יצדיק היזקקות חוזרת של בית המשפט לשאלת המזונות (ראו לעניין זה, ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3), 187, תמ"ש (ת"א)85240/98 דרומי נ' דרומי (לא פורסם), ע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין (ניתן ביום 13.6.1994)).

27. פסקי דין הרלבנטיים לענייננו העוסקים בתביעות לשינוי חיוב בדמי מזונות הינם הלכת בע"מ 919/15 [פורסם במאגרים] (להלן: "**בע"מ 919/15**") העוסק בפרשנות הדין האישי החל בענייני

מזונות והלכת בע"מ 7670/18 **פלונית נ' פלוני** [פורסם במאגרים] (להלן: "**עניין פלונית**") העוסק בתביעה להפחתת מזונות תוך התייחסות לשאלת תחולת הלכת בע"מ 919/15. בפסק-דינו של בית המשפט העליון בעניין פלונית, קבע כב' השופט נ. הנדל בפסקה 14 כהאי לישנא:

"**בתביעות לשינוי מזונות שנקבעו בפסק דין חלוט טרם הלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו] – אין מקום, לטעמי, להבחין בין מזונות שמקור חיובם הוא בפסק דין שנתן תוקף להסכם גירושין כולל; מזונות שמקורם בפסק דין שאישר הסכם שעניינו מזונות בלבד; ומזונות שנקבעו בפסק דין שניתן לאחר הליך משפטי. לפיכך, יש להידרש לתנאי בדבר שינוי מהותי בנסיבות בשלושת המקרים באופן דומה**".

28. בעמ"ש (מחוזי חיפה) 47200-12-20 **א. נ' ב.** (פורסם במאגרים ביום 27.06.2021) קבע כבוד השופט גי'וסי: "**פסיקה עקבית וארוכת-שנים של בית המשפט העליון קבעה, כי פסק-דין בסוגית מזונות אינו מהווה מעשה בית-דין באופן היוצר מחסום מוחלט בפני התדיינות חוזרת. לפיכך, דלתות בית המשפט תישארנה פתוחות בפני בקשה לשינוי דמי-המזונות, וזאת בכפוף לתנאי המפורש והדווקני, שחל שינוי מהותי בנסיבות, בהשוואה למצב שהיה קיים בנקודת המוצא, עת הוכרעה סוגיית המזונות לראשונה . לעניין זה אף נקבע, כי אין כל שוני בין פסק-דין, שהושג על יסוד הסכמה בין הצדדים, לבין פסק-דין שהכריע בפלוגתאות על יסוד הראיות.**"

29. בהלכה הפסוקה והמנחה שנקבעה בע"א 363/81 **פייגה נ' פייגה**, פ"ד לו(3) 187 (להלן: "**עניין פייגה**") נדונה שאלת הוכחת שינוי נסיבות מהותי ומה ייחשב לשינוי נסיבות מהותי, במסגרתה נקבע כי ע"י כב' הנשיא בדימוס, השופט מ. שמגר ז"ל כדלקמן:

"**לצורך העניין שלפנינו אין נפקא מינה, אם פסק הדין הקודם ניתן על יסוד הסכמה, אליה הגיעו הצדדים, או על יסוד הכרעה, המתבססת על העדויות, שנשמעו במשפט. בשני המקרים גם יחד תמה בכך ההתדיינות בין הצדדים בשלב הקודם האמור, ונקבע סכום המזונות, להם זכאי מי שתבע אותם. בכך גם נוצרה נקודת המוצא, הפסוקה לכל תביעה עתידה: כידוע, פסק-דין מזונות אינו יוצר מחסום החלטי בפני התדיינות חוזרת, אלא ניתן לשוב ולפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בפלוגתה פלונית בקשר למזונות, אך זאת בכפיפות לתנאי המפורש והדווקני, שחל שינוי מהותי בנסיבות. אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, <u>ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר.</u> שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות**". (עוד ראו: בע"מ 3984/15 **פלונית נ' פלונית** (13/6/2013) [פורסם במאגרים] פסקה כ"ה.

30. שינוי מהותי שיוכל להצדיק עיון מחדש בחיוב המזונות יכול להיות בצרכי הילדים, במצבם הבריאותי והמשפחתי של ההורים, בהשתכרותם ומצבם הכלכלי, שינוי במשמורת או בזמני שהות או נסיבות קשות וחריגות שנוצרו לאחר מתן פסק הדין, כגון סרבנות קשר של ילדים עם אביהם (ראו: בע"מ 3984/15 לעיל [פורסם במאגרים] בפסקה כ"ו וכן עניין פלונית). כן נקבע שעל בית המשפט להביט על התמונה בכללותה ולבחון כל שינוי לגופו על פי השכל הישר, ניסיון החיים ופרטי המקרה (בע"מ 3148/07 **פלוני נ' פלוני** (13/6/2007) [פורסם במאגרים]).

31. <u>באשר לתחולת הלכת בע"מ 919/15 על תביעה לשינוי חיוב במזונות נקבעו בבע"מ 7670/18 ארבעה עקרונות מנחים:</u>

א. הלכת בע"מ 919/15 לכשעצמה אינה מהווה "שינוי נסיבות מהותי" המצדיק שינוי חיוב במזונות.

ב. ככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהתקיים שינוי נסיבות מהותי כמשמעותו בפסיקה, המצדיק עיון מחודש בגובה המזונות, מן הראוי שעיון זה יעשה בהתאם להלכת בע"מ 919/15, שהרי מרגע שנגזר לקיים דיון מחודש בגובה המזונות, אין הצדקה לקיימו על פי דין ישן שאיננו נוהג עוד.

ג. על בתי המשפט לשקול בזהירות ובקפדנות את השפעת השינוי המהותי ביחס לסכום המזונות שנקבע בעבר. המצב בעבר וקביעות בית המשפט בפסק דין קודם מהווים את נקודת המוצא המחייבת ועל הטוען לשינוי לעוד בנטל הוכחת השינוי מאותה נקודת מוצא.

ד. ראוי לבחון **באופן מתוחם את הרכיב הפרטני שבו חל שינוי הנסיבות המהותי וביחס אליו בלבד להחיל את העקרונות שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15 תוך חתירה ככל שניתן וככל שקיימת הצדקה לצמצום היקף ההתדיינות.** ככל שמדובר בשינוי באחד ממרכיבי המזונות, אין מקום להחיל את הלכת בע"מ 919/15 ביחס לכלל סכום המזונות ולשנות באופן דרמטי את שיעור המזונות שהיה נהוג לאורך זמן אלא יש לבחון רק את השינוי שחל בפרמטר הפרטני בהתאם להלכת בע"מ 919/15 (פסקה 15, 16 לפסק דינו של השופט הנדל בבע"מ 7670/18 לעיל).

<u>ומן הכלל אל הפרט:</u>

32. טענות הנתבע לעניין שינוי הנסיבות המהותי, מאז מתן פסק הדין נבחנו גם במסגרת בקשת התובעת להגדלת מזונות, והוכרעו כהכרעה זמנית בהחלטה מיום 11.8.19. מסגרת כך, נבחנו ונדנו טענותיו לקשיים כלכליים, הוצאות הנסיעות לצורך קיום מפגשים עם הקטינים. וכל נקבע בהחלטתי:

"דמי המזונות שנקבעו בהסכמה בין הצדדים ביום 24.1.17 הוסכמו על בסיס משמורת משותפת; אף אם אקבל את טענת האב שמדובר היה בהסכם פיקטיבי (ואיני נכנסת בשלב זה לעובי הקורה לעניין טענה שעה שמדובר בהחלטה זמנית), הרי שאף הסכימה האם בהחלטה מיום 2.10.17 להותיר את דמי המזונות עם כנם, בד בבד עם הסכמה להפחית משמעותית את זמני השהות באופן שבו הקטינים ישהו אצל האב 3 לילות בשבועיים, יום נוסף בשבוע ללא לינה, ומחצית מזמן החופשה שנותר לאחר קייטנת חודש אוגוסט. לא זו אף זו, הרי שבהסכמת הצדדים מיום 2.7.18 נקבעו זמני שהות ולפיהם ישהו הקטינים פעמיים בשבוע עם אביהם, ללא לינה כלל למעט אחת לחודש בסוף שבוע, וזאת ללא הגדלת דמי המזונות. (פסקה 37 להחלטת המזונות).

[...] **מכאן, ושעה שנטל גידול הקטינים רובץ על כתפי התובעת בלבד- הרי שיש מקום להגדיל את סכום המזונות המשולמים לידה, שעה שמוטל עליה נטל כלכלי גדול יותר מאשר היה מוטל עליה ככל והנתבע היה מקיים את חלקו בהסכם בין הצדדים.**

[...] **נדחות לפניי כל טענות האב לעניין הסיבה לאי קיום זמני השהות בינו לבין הקטינים; די בעובדה שעובד הוא בנמל ... והקטינים מתגוררים ב..., מרחק שאינו גדול בבחינת האדם הסביר בכדי ללמד על כך שהסיבה העיקרית הנעוצה באי קיום זמני שהות נעוצה ברצונו של האב הא ותו לא; מוצאת אני שנוכח הכנסתו החודשית מעבודתו, עלות נסיעה בתחבורה ציבורית, בה בכל מקרה נוסע לצורך הגעה לעבודה, מצויה ביכולתו, ומכאן, אין כל קשר בין מצב כלכלי קשה לכאורה לבין היעדר זמני שהות ולו מינימליים."** (פסקה 38 להחלטת המזונות).

לאחר בחינת טענות הצדדים, ובכלל זה המסמכים שהוצגו, ולאחר שנתתי דעתי לכלל השיקולים הצריכים, ובכלל זה ולא רק, השינוי בהכנסת הנתבע, כפי שיפורט והשינוי בזמני השהות כמו גם השפעתו על הקטינים, מצאתי שלא עלה בידי הנתבע להוכיח שינוי נסיבות מהותי הדורש הפחתת מזונות. בניגוד לו, התובעת אכן הוכיחה שינוי נסיבות מהותי שהביאני לכלל מסקנה שיש מקום להגדיל את המזונות שנקבעו.

<u>בהתאמה, אבחן את רכיבי המזונות, בהם לטענת הצדדים חל שינוי נסיבות מהותי, ובמידת הצורך השפעתם על דמי המזונות שנקבעו;</u>

<u>שינו במצבם הכלכלי של הצדדים;</u>

33. **התובעת** עובדת ב**** ומעיון בתלושי השכר שצורפו לחודשים 09/20-09/21, ממוצע שכרה העדכני בניכוי תשלומי חובה **הינו 10,848** ₪ לחודש. עיון בתלושי השכר מ*** שצורפו בעבור חודשים 2/18-1/19, מלמד שמוצע שכרה בניכוי תשלומי חובה **היה** 11,379 ₪ לחודש.

34. עיון בדפי פירוט חשבון הבנק שבבעלותה, לחודשים 09/2021-11/2020 מלמד שהתקבלו בידיה תקבולים שונים, כדלקמן:

- מקרן השתלמות: סך של 2,326 ₪ מיום 23.9.21, סך של 3,196 ₪ מיום 27.6.21, סך של 1,933 ₪ מיום 6.4.21, סך של 7,085 ₪ מיום 28.12.20.
- ממגדל מקפת בסך של 7,500 ₪ מיום 20.4.21 וסך של 2,168 ₪ מיום 8.4.21.
- תקבולים מאנשים שונים; **מ"ג"** בסך של 5,000 ₪ מיום 1.8.21, בסך של 1,000 ₪ מיום 22.3.21, בסך של 3,000 ₪ מיום 17.2.21 ובסך של 5,000 ₪ מיום 7.2.21; **ומ"ס"** בסך של 5,000 ₪ מיום 11.10.21.

35. מאסמכתאות שצירפה התובעת עולה שנטלה 3 הלוואות: הלוואת אשראי שקלי ע"ס 171,000 ₪ המסתיימת ביום 1.3.35 וסכום החיוב החודשי בעבורה הינו 1,896 ₪; הלוואה וועד תקציבית ע"ס 8,000 ₪ המסתיימת ביום 30.4.23; הלוואת קרן סיוע ל*** ע"ס 8,000 ₪ המסתיימת ביום 30.11.22. סכום החיוב עבור כל אחת מההלוואות הינו 225 ₪ בחודש. מכאן, התובעת נושאת בהחזר הלוואות חודשי בסך 2,346 ₪. **אין שום הגיון להתחשב בהלוואות קצרות מועד לצורך חישוב המזונות!!**

36. בבעלות התובעת רכב מסוג ** שנת 2015 מ.ר ***** שרכשה בהלוואת מימון 100% ע"ס 67,000 ₪ (סעיף 39 לתצע"ר האישה).

37. לאחר בחינת כלל הכנסות של התובעת ומעיון במסמכים שצרפו, לא מצאתי שהוכיחה כי הכנסתה פחתה למן המועד בו אושרו הסכמות הצדדים שקיבלו תוקף של פס"ד. ואולם, למן המועד בו ניתנה החלטת המזונות הזמניים הכנסתה פחתה בסך 530 ₪ בממוצע בחודש. ממוצע זה אינו כולל את התקבולים שהופקדו בחשבונה, וזאת לאחר שהתרשמתי כי המדובר בתשלומים ארעיים שאין לראות בהם כחלק מהכנסה שוטפת. אציין שגם ככל והייתי מוצאת שהמדובר בכנסה שוטפת, ממוצע הסכומים, לצורך חישוב הכנסה שנתית היה מביא למסקנה שלא חל שינוי ממשי בהכנסתה. מכאן, בשים לב לשיעור ההפחתה בסך 530 ₪ לחודש, אינני מוצאת שיש לראות בתובעת כמי שחל שינוי משמעותי בשכרה.

38. **הנתבע** עובד ב*** ומעיון בנתוני ההכנסות שהוגשו עולים הנתונים כדלקמן:

- בחודשים 3/18-2/19, ממוצע שכרו בניכוי תשלומי חובה **היה** 16,076 ₪ לחודש.

- בחודשים 11/19-4/21, ממוצע שכרו בניכוי תשלומי חובה **הינו 21,265** ₪ לחודש. יצוין שנושא בהחזר הלוואה משכרו בסך 487 ₪ בחודש.

39. עיון בפירוט תנועות החשבון לחודשים 04/2021-03/2020 מלמד שביום 23.3.20 התקבל בחשבונו תקבול מאת המל"ל בסך 31,996 ₪; ביום 1.7.20 התקבל בחשבונו תקבול מבנק הפועלים בסך של 123,675 ₪ .

40. מהאמור לעיל, לא עלה בידי הנתבע בכדי להוכיח שהכנסתו פחתה למן המועד בו הגיעו להסכם שקיבל תוקף של פס"ד. מהנתונים שהוצגו, למצער למן המועד בו ניתנה החלטת המזונות הזמניים, הכנסתו גדלה בסך של כ- 5,100 ₪. לכך יש להוסיף שעל פי הצהרתו במסגרת הדיון האחרון, מתגורר בבית הורי אשתו, ולא טען כי נושא בהוצאות מדור ואחזקתו (ראה פרוטוקול דיון מיום 27/5/19 שורה 11).

<u>זמני השהות בין הנתבע לקטינים;</u>

41. כידוע, לשינוי מהותי בזמני השהות קיימת השפעה על גובה דמי המזונות. ראה לעניין זה דבריו של כבוד השופט סארי ג'יוסי [אב"ד] עמ"ש (מחוזי חיפה) 47200-12-20 **א. נ' ב.** (נבו 27.06.2021) שם קבע; **"בעניינו יש לקבוע את גובה דמי-המזונות בהם על המערער לשאת, בפריזמה של השינוי שחל מאז מועד מתן פסק-הדין הראשון בעניינם של הצדדים, וזאת כשהשינוי התחולל בשל הפסקת הסדרי-השהות של המערער עם הקטין."**

42. בהחלטה מיום 24.7.19 נקבעו זמני השהות של הקטינים עם הנתבע בהתאם לפס"ד מיום 24.1.17 שניתן בהסכמת הצדדים, קרי בימים ב' ו- ה', וסופ"ש לסירוגין מיום ו' בצהריים עד יום א' בבוקר (ר' סעיף 5 להסכם). אין חולק בין הצדדים שזמני השהות לא התקיימו כסדרם, ובמהלך השנים אף נוצר נתק לשנה בין האב לקטינים. כיום מתקיימים מפגשים מצומצמים מאוד פעם באמצע שבוע בשעות 15:00 – 20:00 וסופ"ש אחד בחודש. **מאוד מצומצמים!!** לעניין זה אציין כי בסיכומיו אישר הנתבע שזמני השהות שנקבעו לא התקיימו (סעיף 4 לסיכומיו) על אף שדמי המזונות נקבעו בין היתר בהתחשב בהם. מטענותיו אלה עולה ניגוד, עת מחד גיסא גרס שהריחוק בינו לבין הקטינים נוצר בשל הסתות מצד התובעת, ומאידך גיסא טוען שאין ביכולתו לפגוש בהם בשל המרחק הגיאוגרפי.

43. את טענת הנתבע ולפיהן בהחלטת המזונות הזמנים הובאו פרמטרים שגויים, מצאתי לדחות; לדידו, הצדדים מעולם לא קבעו משמורת משותפת בהסכם וזמני השהות היו יומיים באמצ"ש, פעם עם לינה ופעם בלי, ובנספח להסכם, לינת הקטינים בביתו ירדה לפעם אחת תוך הותרת סכום המזונות ע"ס 4,000 ₪. ואולם, דברים אלה אינם מדויקים ואינם תואמים את העובדות הצריכות. ראשית, בהסכם נקבע במפורש כי "**המשמורת משותפת**" (סעיף 5 להסכם גירושין)

ולפיה ילונו הקטינים אצל כל הורה 4 פעמים בשבוע. זאת ועוד, חרף צמצום זמני השהות בנספח להסכם, עקב אי קיום זמני השהות ע"י הנתבע, הוסכם בין הצדדים על הותרת דמי המזונות בסך 4,000 ₪ כפי שנקבע בהסכם, כאילו מתקיימת משמורת משותפת כבמקור, מקום בו ניתן היה להגדילם כבר אז בשל אי קיום זמני השהות.

44. מהאמור עולה שגם בשאלת זמני השהות חל שינוי משמעותי ממועד מתן פסק הדין; זמני השהות שנקבעו במסגרת פס"ד היו נרחבים והצטמצמו במשך השנים, ולתקופות אף הגיעו לכדי נתק מוחלט. כיום, הנתבע פוגש בקטינים במתכונת מצומצמת של לינה אחת בחודש ופעם באמצע שבוע למשך 5 שעות בלבד. בהינתן כך, נהיר שמלוא נטל הגידול של הקטינים רבץ על התובעת. **בהחלט**

45. אציין שמעבר לשינוי הקשור בהוצאות הקטינים בהן נושאת התובעת נוכח השינוי בזמני שהות, הרי שיש הוצאות עקיפות הקשורות בכך. היעדרות הנתבע מחייהם מביא לכך שמלוא נטל הטיפול והגידול הונח על כתפי התובעת וזו הפכה מרכז עולמם. הנתבע לא לקח חלק פעיל ומשמעותי בגידולם מאז הגירושין, לא סייע בקבלת החלטות בעניינם, לא נכח בחייהם דיו, לא מילא בעבורם תפקיד משמעותי ולא עמד לצדם ברגעי משבר. לכך יש ליתן משקל במסגרת שינוי הנסיבות. לעניין זה אפנה לדבריו של כב' השופט מ. מזוז בעניין הלכת בע"מ 919/15 פסקה 8 שם קבע: ..." **כך בין היתר יוכל בית המשפט לקחת בחשבון לא רק את ימי המשמורת של כל הורה אלא גם את הנטל הריאלי בטיפול בילדים בתוך פרק זמן זה, היינו - כמה מתוך המטלות והצרכים של הילדים מטופלים הלכה למעשה על ידי כל אחד מההורים, וכמה מתוך הזמן שהילד במשמורת ההורה מוקדש בפועל לטיפול בילדים**".

עוד אפנה לעניין זה לדבריו של כבוד השופט ג'יוסי בעמ"ש 47200-12-20 (פורסם במאגרים) שם קבע: " **סבור אני, כי אין להתעלם מן ההשקעה ההורית של המשיבה, שעה שהקטין שוהה במחצתה באופן תמידי, ודומני, כי לא למותר לציין, שקיימת לכך נפקות בענייננו הן מן הבחינה הכספית והן מן הבחינה הרגשית**". **בהחלט**

46. שאלת השינוי בזמני השהות נידונה בעמ"ש 1237-09-21 שם קבע כבוד השופט סילמן: "**יודגש, כי כמדיניות ראוי ונכון להכיר בהרחבת זמני שהות משמעותיים בין הורה לילדיו כשינוי נסיבות, משנעלה מספק בעיניי כי הדבר עולה בקנה אחד עם טובת קטינים**". על דרך הקל וחומר, מקום בו חל צמצום בזמני השהות באופן כה משמעותי, עד כדי קיום זמני שהות של מספר שעות שבועיות, יש לראות בכך שינוי נסיבות מהותי. **בהחלט** אציין שבאותו פס"ד קבע כבוד השופט ג'יוסי שיש לבחון כל מקרה לגופו ואין לקבוע מדיניות. בעניינו, לאחר בחינת הנסיבות, מוצאת אני שהמדובר בשינוי נסיבות משמעותי בזמני השהות.

צרכי הקטינים:

47. במסגרת ההסכם האחרון אליו הגיעו הצדדים, נקבע שסכום המזונות אותו ישלם הנתבע לתובעת, עבור שלושת הקטינים, הינו 4,000 ₪ , קרי סכום של 1,333 ₪ עבור כל הקטין. כידוע, במסגרת תביעה להפחתת מזונות נבחנת רק שאלת השינוי בנסיבות ואין בודקים את היכולת של החייב או את הצרכים של הזכאי מן ההתחלה. כך נקבע בתמ"ש (ת"א) 52946/97 **ג.א נ' ג.ב.א** (פורסם במאגרים, 30.3.09) נקבע ; **"בתביעה לשינוי שיעור המזונות עקב שינוי נסיבות, אין בודקים את היכולת של החייב או את הצרכים של הזכאי מן ההתחלה, אלא רק את השינוי בנסיבות, כלומר: כל המבקש להוכיח שינוי מהותי בנסיבות מחוייב בהוכחתו של המצב ששרר בעבר והוכחתו של השינוי בזמן שחלף מאז".**

48. כן אפנה לפסיקתו של כבוד השופט ג'יוסי ב-עמ"ש 47200-12-20, **א. נ' ב**. (27.06.2021), פסקה 18, שם פסק :

"כפי שפורט בהרחבה לעיל, הלכת בית המשפט העליון קבעה, כי בעת שינוי דמי-מזונות נוכח שינוי נסיבות מהותי, אין בית המשפט פועל בחלל ריק הואיל והמצב שהיה קיים בעבר הוא נקודת מוצא מחייבת, כי יש להידרש רק לאותה סוגיה בה חל שינוי הנסיבות האמור, וכי אל לו לבית המשפט לבחון את הנתונים מבראשית....

על יסוד האמור סבור אני, כי יש לקבוע את גובה דמי-המזונות בהם על המערער לשאת, בפריזמה של השינוי שחל מאז מועד מתן פסק-הדין הראשון בעניינם של הצדדים, וזאת בשים-לב לקביעת בית משפט קמא, כי שינוי הנסיבות שחל בענייננו נטוע בשינוי הסדרי-השהות של המערער עם הקטין....

כמו-כן אפנה לעניין פלונית, בפסקה 15 :

"שלישית, ראוי לבחון באופן מתוחם את הרכיב הספציפי שבו חל שינוי הנסיבות המהותי, וביחס אליו בלבד להחיל את העקרונות שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15, [פורסם בנבו] <u>תוך חתירה, ככל הניתן, וככל שקיימת הצדקה, לצמצום היקף ההתדיינות. ככל שמדובר בשינוי באחד מרכיבי המזונות, אין מקום להחיל את הלכת 919/15 ביחס לכלל סכום המזונות, ולשנות באופן דרמטי את שיעור המזונות שהיה נהוג לאורך זמן, אלא יש לבחון רק את השינוי שחל בפרמטר הספציפי בהתאם להלכת בע"מ 919/15 [פורסם בנבו]</u>". (ההדגשה אינה במקור)."

49. מעיון בטענות הצדדים לא מצאתי שמי מהם הציג שינוי בצורכי הקטינים, כפי שנבחן והוסכם ביניהם. בנסיבות אלה, לא מצאתי להתערב בסכום המזונות שנקבע, תוך אבחן את השפעות שאר השינויים על הסכום שנקבע.

<u>הולדת ילד נוסף לנתבע כעילה לשינוי נסיבות:</u>

50. הנתבע טוען שלאחר שנולד בנו הנוסף מנישואין שניים, השתנו הנסיבות שכן הוא נדרש להוצאות נוספות, אשר לא היו ידועות או צפויות במועד מתן פסה"ד וחתימתו על הסכם הגירושין במסגרתו הוכרע סכום המזונות. טענתו זו, בנסיבות לפניי, מצאתי לדחות; בהלכת ורד (ע"א 552-87 **יהודית ורד נ' מרדכי ורד** , מב(3) 599) אכן נקבע שהולדת ילד נוסף לאב מאישה אחרת מהווה שינוי נסיבות מהותי לצורך דיון בסוגיית המזונות. יחד עם זאת, אין בעובדה הנ"ל כשלעצמה להוות עילה המשפיעה באופן אוטומטי על הפחתת מזונות, אלא באם יוכח במקביל ירידה חדה ומשמעותית במצב הכלכלי. (ספרו של גריידי ושלם "**מזונות ילדים הלכה ומעשה**", הוצאת חוקת המשפט בע"מ). זאת ועוד, בע"א 381/86 **אבין נ' אבין** [פורסם במאגרים - נבו] (1987) נקבע שלא ניתן לצאת מנקודת הנחה שכל שינוי בהרכב המשפחתי החדש של אחד ההורים, יש בו בהכרח בכדי להשליך על סכום המזונות. עוד נקבע ש"**פירושה של הגישה של בית המשפט היא, כי לכל הולדת ילד נוסף אצל המשיב תוסיף ותפחית את סכום המזונות של המערערות ומסקנה זו היא מרחיקת לכת מדי**".

51. הנתבע לא הוכיח טענותיו לשינוי במצבו הכלכלי עקב הולדת בנו הקטין; מעיון בנתוני השכר כמפורט לעיל עולה ששכרו גדל בסך העולה על 5,000 ₪. לא נטען ולא הוכח שעקב השינוי נדרש הנתבע לשנות מסדרי עבודתו, דבר שהוביל לפגיעה בהכנסה. לכך יש להוסיף שהנתבע כאמור נשוי, וגם אשתו עובדת ומכלכלת עמו במשותף את התא המשפחתי. הנתבע נמנע מלהציג נתונים מפורטים אודות שכרה, כמו כן לא הציג כל אסמכתא ממנה ניתן ללמוד על ההוצאות הנוספות בשל הולדת הקטין, והשפעתן על הכנסותיו. מעבר לאמור, ומבלי לפגוע בנימוקיי, גם באם הייתי מקבלת את הטענה ולפיה המדובר בירידה במצב הכלכלי, הרי שהמדובר בנסיבות שהינן "בגדר הצפוי מראש". אפנה לעניין זה לבע"א 259/75 **שטראוס נ' שטראוס** (1976) [פורסם במאגרים-נבו] שם נקבע שנישואין שניים, והחובות החומריות הקשורות בכך, הינן בגדר הצפוי מראש.

<u>שינוי גיל הקטינה ע' מעל גיל 6:</u>

52. סבור הנתבע שעת מלאו לקטינה ע' 6 שנים, ובהתאם לקבוע בהלכת בע"מ 919/15, יש להורות על הפחתה אוטומטית בדמי המזונות המשולמים בעבורה. טענה זו מצאתי לדחות, משני נימוקים עיקריים; כידוע, הלכת בע"מ לכשעצמה, אינה מהווה שינוי נסיבות מהותי המצדיק הפחתה מדמי המזונות שנקבעו, ואין לה תחולה רטרואקטיבית (ראה לעניין זה בע"מ 7670/18, פורסם בנבו). הרציונל העומד בבסיס קביעה זו הינו שקביעה כגון דא תפגע בעקרון סופיות

הדיון כמו גם תביא לפתח רחב להתדיינויות משפחתיות אשר יש בהן בכדי לפגוע ביציבות המשפחתית. מכאן, רק מקום בו הוכח שמתקיים שינוי נסיבות, בחינת דמי המזונות תעשה על פי העקרונות שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15, וזאת מבלי לפגוע בכך, שמסגרת הדיון, תבחן השפעת השינוי הספציפי על גובה דמי המזונות שנקבעו, ולא יחל דיון חדש "בחלל ריק". **המקרה שלנו.**

53. מבלי לפגוע באמור לעיל; גם ככל והייתי מוצאת לקבל את טענת הנתבע, הרי שלא היה בכך בכדי לשנות מהתוצאה. כמפורט לעיל, עת נקבעו דמי המזונות בין הצדדים, למצער לקטין ל' מלאו 6 שנים. וחרף זאת, דמי המזונות נקבעו באופן שווה בין שלושת הקטינים. בנסיבות אלה, אין מקום כיום לקבל את טענת הנתבע, שמשמעותה החרגת דמי המזונות המשולמים עבור הקטינה ע', שכן יש בכך בכדי להפר את האיזון שנקבע במסגרת ההסכם, כמו גם את הסכמת הצדדים לקבוע מזונות שווים עבור כל קטין. עובדה זו מקבלת משנה תוקף מקום בו הצדדים הגיעו להסכם לאחר שניתנה הלכת בע"מ 919/15.

<u>לסיכום ביניים:</u>

54. מהמפורט לעיל עולה שהנתבע לא הוכיח כל שינוי נסיבות מהותי שיש בו כדי להביא להפחתה בדמי המזונות שנקבעו, ובהתאמה, דין תביעתו להידחות. מנגד, התובעת הוכיחה שחל שינוי נסיבות מהותי הן ביחס לזמני השהות והן ביחס להכנסת הנתבע. מכאן, אדרש להשפעת השינויים על גובה דמי המזונות.

<u>השפעת השינויים כמפורט לעיל על גובה המזונות;</u>

55. כאמור, הלכת בית המשפט העליון קובעת שעת הוכח שינוי נסיבות מהותי בית המשפט אינו פועל בחלל ריק, ונקודת המוצא שהייתה בעבר, מחייבת, כך שיש להידרש רק לסוגיה לגביה חל שינוי נסיבות. עוד נקבע שבית המשפט לא יבחן את הנתונים מבראשית, ואין להחיל את עקרונות הלכת בע"מ 919/15 ביחס לכלל סכום המזונות ולשנותו באופן דרמטי. יצוין למען הסר ספק שאין נפקות למקור חיוב המזונות, דהיינו באם המדובר בחיוב מכוחו של הסכם בין צדדים שקיבל תוקף של פס"ד, לבין חיוב מכח פס"ד שמקורו בהליך משפטי. בענייננו, חל שינוי נסיבות ביחס לזמני השהות כמו גם להכנסת הנתבע, וביחס לאלה, אל מול דמי המזונות שנקבעו, יש לבחון את השפעת השינוי.

56. מהכרעתי לעיל עולה שהכנסתו של הנתבע גדלה למצער בסך של 5,189 ₪, קרי כ- ב- 24% ביחס למשכורתו בעת חתימת ההסכם. יחסי הכנסות בין הצדדים היו עד לחודש 8/19 ; 41% תובעת,

59% נתבע; החל מחודש יוני 04/21 ולאור הגידול במשכורת הנתבע, יחס ההכנסות השתנה והינו 33% תובעת, 67% נתבע. מכאן, קיים גידול ביחסי הכנסות הצדדים ב- 16% לטובת הנתבע.

57. זמני השהות בין הנתבע לקטינים בעת חתימת ההסכם נקבעו לכל יום שני ורביעי מסיום המסגרת ועד השעה 20:00 **בסעיף 5 רשום משהו קצת שונה.** "זמני השהות של האב עם הקטינים צומצמו ליום ב' כולל לינה, יום ה' ללא לינה וסופ"ש לסירוגין ו' עד שבת בערב" **מוזר**, וכן בכל סופ"ש לסירוגין מיום שישי ועד שבת בשעה 20:00 זמני שהות אלה, בשקלול, יוצרים יחס של 21% לאב, ו- 79% לאם. כיום, זמני השהות מצומצמים וכוללים מספר שעות בודד, וסופ"ש פעם בחודש. מוצאת אני שזמני שהות שכאלה אינם מביאים לחלוקה בין ההורים, שכן מסגרת מצומצמת זו אינה מפחיתה מהנטל המוטל על האם (ראה לעניין זה תלה"מ 20877-07-20, פורסם במאגרים) . מכאן, היחס הוא, 100% לטובת האם, קרי, הפחתה של 21% ביחס זמני השהות.

התוצאה:

58. כידוע, מקום בו בית המשפט נדרש לבחון הגדלה או הפחתה בדמי מזונות שנקבעו, הנוסחה שנקבעה בהלכת בע"מ 919/15 תהווה כלי עזר המסייע בידו. ובנוסף, יפעיל שיקול דעת שיפוטי על מנת להגיע לשיווין מהותי לרווחת הקטינים והוריהם ולא בהכרח ידבק בנוסחה מתמטית. במסגרת פסיקת שיעור המזונות, אין בית המשפט מחויב לעמוד בחישוב אריתמטי טכני גרידא, שכן מן הראוי לקחת בחשבון את מכלול נסיבותיו של כל מקרה ומקרה לצורך קביעת החיוב הראוי בהתאם ליכולת הצדדים, זמני השהות והדין. לעניין זה נפסק מפי כבוד השופט פוגלמן כדלקמן:

"הנוסחה מציעה כלי עזר בלבד, תוך שמודגש כי גם לאחר הצבת הנתונים בה, על בית המשפט להפעיל שיקול דעת פרטני אשר לחיוב גופו בשים לב למכלול נסיבות העניין".

...

"אין מדובר בקביעת נוסחות אריתמטיות נוקשות הקושרות בין הכנסות ההורים והיקף המשמורת הפיזית המסורה לכל אחד מהם לבין שיעור המזונות. פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על "המספרים היבשים"- אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל כל אחד מהם. בטרם יפסוק באופן סופי את סכום המזונות על בית המשפט להוסיף ולהתבונן היטב על התא המשפחתי שלפניו ועל נסיבותיו הפרטניות, ולהבטיח את חלוקת הנטל ההולמת ביותר בתנאים אלה. הקביעה תהיה נטועה תמיד במכלול נסיבות העניין, כששיקול העל המנחה אותה הוא טובת הילד ורווחתו בבתי שני ההורים".

59. עוד נקבע כי " **על אף השאיפה החשובה ליצירת דרך אחידה ופשוטה לקביעת המזונות, יתכנו מקרים, גם אם חריגים הם, בהם אין בכוחו של חישוב מתמטי מדויק להכיל ולהביא לידי**

ביטוי את נסיבותיו הייחודיות של המקרה העומד לפתחו של בית המשפט. זאת יש לזכור - החיים אינם מדע מדויק, במיוחד כאשר עסקינן בגידולם ובצרכיהם המשתנים כל העת של קטינים". (ראה עמ"ש 42513-09-14 א. ש. נ' י. ש, פורסם במאגרים).

60. מכאן, לאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים, ובעיקרם השפעת השינויים ביחס לדמי המזונות שנקבעו בסך 1,333 ₪ לכל קטין; שיעור השינוי; היעדר זמני שהות משמעותיים של האב עם הקטינים; הנטל הרובץ על האם; והגידול בשכר האב, אני קובעת כדלקמן:

א. החל מיום הגשת התביעה (02/19) האב ישלם לידי האם את מזונות כל אחד מהקטינים בסך 1,950 ₪, ובסה"כ 5,850 ₪. **מ 1,333 ₪ ל 1,950 ₪. אין שום הסבר מספרי.**

ב. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן כאשר המדד הבסיסי לחישוב יהיה המדד ביום מתן פס"ד. הסכום יעודכן אחת לשלושה חודשים ללא חיובים רטרואקטיביים.

ג. האב ישלם את דמי המזונות עד הגיע כל קטין לגיל 18, או סיום בי"ס התיכון לפי המאוחר מבין השניים. אז יופחת הסכום לשליש מגובה התשלום האחרון ששולם, וישולם לידי האם עד סיום שירות הצבאי החובה, כקבוע בסעיף 21 לפס"ד מיום 2/10/17.

ד. הסכומים השוטפים ישולמו לידי התובעת מידי חודש, בכל 01 לכל חודש קלנדרי, כקבוע בסעיף 22 לפס"ד מיום 2/10/17.

ה. בנוסף, הצדדים ימשיכו ויחלקו בהוצאות הבריאות והחינוך. אין באמור בכדי לפגוע בחובת האב בתשלומים נוספים, כקבוע בסעיפים 25-28 לפס"ד מיום 2/10/17.

ו. זולת האמור; אין שינוי בהוראות פס"ד מיום 24.1.17 לרבות בזכאותה של התובעת לקבלת קצבאות כמפורט בסעיף 24 לפס"ד מיום 2/10/17.

ז. את חוב העבר יוכל הנתבע לשלם לידי התובעת ב- 6 תשלומים שווים ורצופים, בנוסף לדמי המזונות החודשיים וזאת החל מתשלום דמי המזונות עבור חודש 10/22.

61. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים הצריכים בשאלת ההוצאות ונתתי דעתי בין היתר לכך שהתובעת מיוצגת והנתבע אינו מיוצג, ההליכים והבקשות במסגרתם, והמתווה הדיוני אליו הגיעו הצדדים, מצאתי לחייב את הנתבע בהוצאות ברף הנמוך; מכאן, אני מחייבת אותו לשאת בהוצאות התובעת בגין ניהול הליך זה בסך של 3,500 ₪. התשלום יבוצע תוך 30 ימים מהיום שאם לא כן יישא הפרשי ריבית והצמדה על פי חוק, החל מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל.

בזאת תמה המחלוקת לפניי.

פס"ד מותר לפרסום בכפוף להשמטת כל פרט מזהה ולתיקוני הגהה.

<u>המזכירות</u> תמציא פס"ד לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, ט"ז אלול תשפ"ב, 12 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.

ליאת דהן חיון, שופטת